

професійне зростання

Ірина Тютюківка
4 Бути в ресурсі — місія № 1 для практичного психолога

Колего, потурбуйтеся про себе:
• засуїте, що порушує внутрішню рівновагу
• научтесь втримувати баланс між роботою й іншими сферами життя
• виднійте свої «ресурсні місії»

Ірина Тютюківка
Основні джерела позитивних переживань

Світлана Олексенко
8 Не такий страшний стрес, якщо... вчасно подібати про себе
Щоб піклуватися про шашку, спершу піклуйтесь про себе:
• вчасно помітте симптоми стресу
• виднійте ефективні антистресові технології
• вильміть гору над стресом

Світлана Олексенко
13 Техніки, що допоможуть стабілізувати психологічний стан

Юлія Остапенко
15 Просто «ні»: як коректно відмовляти

глосарій

17 Види стресу

інформаційний стенд

18 Як людина адаптується до стресу
Інфографіка

19 Не стресуйте — релаксуйте
Лам'єтка

про важливе

20 Увага! Повертається начальник курс «Невротичні розлади дітей дошкільного віку»

Ольга Байєр
21 Як організувати психологічний супровід за новою редакцією Базового компонента дошкільної освіти
На початку року МОН затвердив оновленій Базовий компонент дошкільної освіти. Наш експерт прознайовав документ з високими аспекти, на які має впорути увагу практичний психолог. Шо це за вимоги та як вразувати їх під час різних видів роботи з учасниками освітнього процесу — читайте в статті.

у записник психолога

28 Прагматик чи мрійник?
Тест

Олена Морська
30 Як підвищити посадові склади практичних психологів: розглядаємо на прикладах

Із 1 січня Ірад щідриця міністерства розмір посадової окладу працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери. Як це відзначилося на заробітній платі практичних психологів ЗДО і скільки комітет отримуватимуть?

Антоніна Клименко
36 Робота на двох посадах: які педагогічні навантаження допустимі

Практичний психолог працює в ЗДО на 0,75 ставки за основну посаду. Й за актуальним сумісництвом на 0,75 ставки виконавець. Утім, із січня 2021-го закономік зміни в практиціна 0,5 ставки виконавця. Мотиваючи це тим, що таке навантаження перевищує допустимі норми. Чи правомірні дії законодавця?

запитання — відповідь

39 Чи зберігається кваліфікаційна категорія при переході на іншу посаду

40 Зарплата практичного психолога, що працює в Центрі розвитку дитини

ігротека

42 Психофізична розминка, обі Енерджайзер
Ігри та вправи для дітей

44 Командний дух
Ігри та вправи для дорослих

календар

46 Планер на травень

ОФІЦІЙНИЙ
ТЕЛЕГРАМ-КАНАЛ

долучайтесь
@pedrada_mcfr

Статті практичних психологів системи освіти, опубліковані в поточному числі журналу, рецензуються: Лідією СДІЛЮВІНОВОЮ, старшою науковою співробітницею лабораторії психолого-доказування Інституту психології імені Г. С. Костицької НАНУ України, канд. психол. наук, та Людмилою ТЕРЕЩЕНКОВОЮ, старшою науковою співробітницею Інституту психології імені Г. С. Костицької НАНУ України, канд. психол. наук.

професійне зростання

Щоб піклуватися про інших, спершу попіклуйтесь про себе

Вчасно помітьте
сімноти стресу

Віднайдіть ефективні
антистресові
технології

Візьміть гору
над стресом

Не такий страшний стрес, якщо... вчасно подбати про себе

Світлана Олексенко,
старший викладач кафедри
історичної та громадянської
освіти Інституту
післядипломної педагогічної
освіти Київського
університету імені Бориса
Грінченка, практичний
психолог-методист

Професійного психолога належить до так званих підтримувальних, піклувальних професій. І справді, одне із завдань практичного психолога — підтримувати клієнтів у складних ситуаціях, допомагати зрозуміти мотиви поведінки, причини кризи в стосунках чи особистісному розвитку. Якщо психолог працює в зачлені освіти, ці завдання треба помножити на велику кількість дітей, педагогів і батьків, із якими він взаємодіє. Серед професійно значущих якостей, які допомагають фахівцеві в роботі, варто виділити емпатію, доброту, вміння співчувасти. Ці якості є емоційно-тактичними.

Не кожен практичний психолог може якісно працювати, витрачати власні ресурси й не «вигоріти», не деформуватися професійно, не мати психосоматичних захворювань і швидко відновлюватися після стресових ситуацій. Крім того, стресові ситуації бувають різні за тривалістю та інтенсивністю. Тож фахівець має розуміти, що з ним відбувається, як стабілізувати власний психологічний стан, як адаптуватися до стресової ситуації, а якщо цього зробити не вдалося — як відновити психологічне благополуччя.

Як розізнати стрес

Як визначити, що ситуація — стресова? Будь-який стрес супроводжує емоційне напруження, втома та тривога. Крім цього, стресу притаманні фізіологічні, психологічні, особистісні та медичні ознаки (табл.).

Ознаки стресу			
Фізіологічні	Психологічні	Особистісні	Соматичні
<ul style="list-style-type: none"> • часте, різке дихання, задишка • припинюваний пульс • підвищений артеріальний тиск • почевроніння або блідість шкіри обличчя, шні • надмірна пітливість • порушення апетиту та режиму харчування • трепет кінцівок або тила • розширені зінці • постійне відчуття втоми 	<ul style="list-style-type: none"> • уповільнені розумові операції та ухвалення рішень • знижена концентрація і стійкість уваги • погіршення пам'яті • знижена сенсорна чутливість • дратізмість, агресивність • ризик зміни настрою • небажання спілкуватися з колегами та близькими 	<ul style="list-style-type: none"> • ослаблення сили волі • низький рівень самоконтролю, пасивна чи стереотипна поведінка • часті помилки під час роботи • зниження здатності генерувати творчі ідеї та рішення • відсуття незадовілення від роботи • втратя почуття гумору • підвищена будливість • страх, тривога, немотивоване занепокоєння 	<ul style="list-style-type: none"> • підвищена нервозність • істеричні й афективні реакції • запаморочення, втрата сідомості • безпріорний болі в голові, спині, шлунку • порушення сну, бессоння

Декілька ознак стресу проявляються на стадії шоку, тривоги або орієнтування¹, а декілька характерні для хронічного стресу².

Тривалий чи інтенсивний вплив стресорів може призвести до мотиваційних, соматичних, особистісних змін. Якщо ваші адаптивні здібності не відповідають вимогам навколишнього середовища і діяльності, можуть виникнути «хвороби стресу». На особистісному рівні можуть виникнути замкнутість, відчуження, низька соціальна адаптація, невротична декомпенсація, афективні реакції, підвищена чутливість, нездовідані формуваннями взаєминами.

Діагностичні методики, що дадуть змогу виявити стрес та визначити потенційні можливості подолати його, — у Додатку.

Як підтримувати й відновлювати психологічний стан

Одна із потреб професійного розвитку практичного психолога — віднайти й запропонувати ефективні техніки, що дадуть змогу підтримувати власні психологічні здоров'я, адаптуватися до стресових ситуацій, відновлювати психологічний стан після стресу. Ці техніки можуть відрізнятися за своїми завданнями. Одні мають стабілізувати психічний стан, тощ іх слід використовувати безпосередньо в момент переживання стресової ситуації або одразу після неї. Другі — мають знизити вплив стресу, відновити психологічне благополуччя, а тому іх треба використовувати для адаптивної саморегуляції.

Під час профілактичної і підтримувальної роботи важливо пам'ятати, що треба впливати не на стрес, а на йогочинники, формувати адаптивні механізми. Наприклад, психологічні підтримки або самоподтримки залежать від того, як ви реагуєте на стресову

¹Див. інфографіку «Вік людини адаптується до стресу» на с. 18. — Прим. ред.

²Див. спогад «Віді стресу» на с. 17. — Прим. ред.

Причини стресу можуть бути пов'язані:

- із новоколишнім середовищем
- міжособистісними взаєминами
- організацією життя та діяльності
- екстремальними умовами

- тілесна стабілізація;
- емоційна стабілізація;
- когнітивна саморегуляція — раціоналізація, саморегуляція на рівні мислення³.

Як допомогти самому собі

Коли ви пережили чи переживаєте важку кризову подію й відчуваєте гостру стресову реакцію, дистрес чи травмінний стрес, ви потребуєте першої психологічної допомоги. Її може надати будь-хто, хто перебуває поряд, або, якщо зможе, — ви самі. Щоб надати собі першу психологічну допомогу, **дотримуйтесь алгоритму:**

- заспокоїтесь;
- орієнтуйтесь;
- відчуйте зв'язок із навколишнім світом, приміром, доторкніться до предметів довкола;
- попить води;
- прислухайтесь до себе й відновіть дихання та відчуття власного тіла.

Німецький професор Луїза Редеманн (*Luisa Reddemann*) виділяє **три стадії психотерапевтичної роботи з психотравмою: стабілізацію, опрацювання травми й інтеграцію.**

Стадія стабілізації є і під час звичайної стресової ситуації, і під час травмінної події. Однак наповнення та тривалість стадії стабілізації залимається від сили стресора й аддитивних можливостей організму.

Зauważте, що в разі гострої реакції на стрес і травмінного стресу, коли сила подразника значно більша, ніж можливості аддитуватися до нього, ви не завжди можете стабілізувати свій стан самостійно й потребуєте підтримки, тобто першої психологічної допомоги.

Стабілізація

Опрацювання травми

сituацію і наскільки може адаптуватися до неї та її наслідків.

Психологічна підтримка безпосередньо після стресової події передбачає роботу зі стабілізації психологічного стану. Зазвичай використовують **три напрями стабілізації:**

Інтеграція

Здебільшого пропрацюювати травму потрібно з допомогою фахівця, навіть якщо ви самі є психологом-практиком і раніше допомагали іншим.

Щоб відновитися після психологічних проблем, знізити вплив стресу, потрібно активізувати власні ресурси. Зазвичай виділяють **чотири групи ресурсів**, що допомагають подолати стрес:

- особисті — позитивні підходи, діяльність;
- міжособистісні — підтримка друзів або рідних, обговорення проблем з іншими людьми;
- організаційні — навчання та інструктування, зовнішня професійна підтримка;
- соціальні — медичні служби, організація дозвілля, позаробоча діяльність.

Як долати стресові ситуації

Кожна людина має власний досвід подолання проблем, стресових ситуацій. Тож, щоб допомогти собі впоратися з новою кризововою ситуацією, треба спиратися на **попередній досвід**. Зокрема, важливо зрозуміти, що раніше допомагало вам справлятися, що є для вас ресурсом. Щоб визначити базисні стратегії поведінки у стресових ситуаціях, скористайтеся методикою «Індикатор колінг-стратегій» Джеймса Амірхана (*James H. Amirkhan*), яку адаптувало Наталя Сирота та Володимир Ялонський. Також у пригоді стануть багатовимірна модель подолання кризових ситуацій Basic Ph і рівні аддитивної саморегуляції стресу.

Модель Basic Ph

Ізраїльський психолог Мулі Ладд (*Mooli Lahad*) створив багатовимірну модель подолання кризових ситуацій — Basic Ph. Вона охоплює шість основних ресурсових каналів, що дають змогу повернутися до звичного життя після гострої стресової реакції:

- Belief and values — віра й переконання;
- Affect and emotion — емоції;
- Social — соціальність;
- Imagination — уявя;
- Cognition and thought — когнітивні стратегії;
- Physiology and activities — фізична активність.

Залежно від ситуації можна обирати ті чи інші ресурсні канали як домінантні, по-різому їх поєднувати. Саме те чи те поєднання ресурсових каналів є індивідуальною стратегією подолання кризових ситуацій. Утім, відшукати свої ресурсні канали треба до стресової події.

Рівні аддитивної саморегуляції стресу

Щоб відновитися після кризових ситуацій та запобігти стресової переживанням, можете орієнтуватися на рівні аддитивної саморегуляції стресу, які виділив вітчизняний психолог Віталій Розов:

- **біоенергетичний** — антістресове харчування, фіторегуляція, фізична активність, нормалізація сну;
- **психофізіологічний** — м'язова релаксація, аутогенне тренування, дихальні й тілесно-орієнтовані техніки, медитація;

³ Док. пам'ятка «Лекція, що допоможуть стабілізувати психолігічний стан» і «Не стресуйте — релаксуйте» на с. 13 і с. 19 виданню — Прим.ред.

- «**когнітивний** — технології позитивного мислення, інтелектуалізація ситуацій — «Не все, що я сприймаю, є реальністю»;
- «**обсесивний** — усвідомлення потреб і бажань, цілепокладання, удосконалення комунікативних умінь як засобу по-долання конфліктів, підвищення самооцінки.

Крім того, щоб відновитися після стресу чи запобігти йому, необхідно врегулювати зовнішні чинники — створити антистресові умови роботи, сприятливий психологічний клімат у колективі.

Додаток

Методики, що дають змогу діагностувати стрес

Мета	Діагностична методика
Оцінити рівень стресу	Методика виснаження стресової стискотності та соціальної адаптації Томаса Холмса й Річарда Руте (Thomas Holmes, Richard Rube)
Виявити:	<ul style="list-style-type: none"> актуальний стан базисні потреби індивідуальний стиль переживання тип реагування і ступінь адаптованості неусвідомлені проблеми та компенсаторні можливості
Діагностувати психічні стані	Опітувальник «Самопочуття, активність, настрій» (САН) Валерія Доскіна, Ніни Лаврентьєвої, Володимира Шарара, Михайла Мірошникова
Виявити симптоми посттравматичного стресового розладу та його ступінь	Шкала симптомів наявності травматичної події (IES-R) Марді Горовіца, Ненсі Вілнер, Вільям Альвареза, Денієла Бейка (Mardi J. Horowitz, Nancy Wilner, William Alvarez, Daniel S. Weiss)
Визначити поточний статус, оцінити патерні психологічні ознаки	Синдроматичний опітувальник Леоніда Дерогатіса (SCD-90-R)
Виміряти ступінь тривожних розладів у дітей, підлітків і дорослих	Шкала тривоги Гамільтона (HARS)
Діагностувати типи поведінки, реагування на складну ситуацію, боротьбу зі стресом	Методика психологічної діагностики комп'ютер-механізмів Едгара Хейма (Edgar Heim)

**ЗБЕРІГАЙТЕ ЧАС – ЗАМОВЛЯЙТЕ
В ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНІ**

shop.mcfr.ua

Техніки, що допоможуть стабілізувати психологічний стан

ТІЛЕСНА СТАБІЛІЗАЦІЯ

- Дихальні техніки та вправи, що розслабляють м'язи.
- Техніки заземлення. Під час них треба повністю спертися стопами на підлогу або землю і зосередитися на цьому відчутті.
- Види діяльності, що знижують напруження:
  - побутова активність — хатні справи, спільні ігри з дітьми чи домашніми тваринами, садівництво тощо;
  - фізична активність — ходьба, біг, плавання, танці тощо;
  - інтенсивний відчууття: прімером, контрастний душ;
  - концентрація на чомусь одному.
- Іграшки-антистрес — слайми, спінери, сквіші, неокуби, магнітні й кінетичні кілья, масажні м'ячі та м'ячі-антистрес; розмальовки-антистрес, малювання в техніці дудлінг, зентант, зенномандала.
- Вправи, що дають змогу відчути власне тіло, свої кордони й тілесний простір.

«Лимон». Зручно сидьте, покладіть кисті на коліна долонями догори, опустіть плечі й голову, захопіть очі. Уяйте, що на вашій правій долоні лежить лимон. Ваша завдання — «вичавання» з цього сік. Для цього повільно сісніть руку в кулак і напружи, доки не відчуствете, що «вичавання» з лимона увесь сік. Відтак розтисніть кулак і відчуйте тепло й м'якість у руці. Запам'ятайте це відчуття. Потім так само «вичавіть» сік лівою долонею, обома долонями водночас. Відтак розслабтеся й насладжуйтесь станом спокою.

«Повітряна куля». Станьте, захопіть очі, підніміть вгору руки й глибоко вдихніть. Уяйте, що ви — велика повітряна куля. Напруйте всі м'язи тіла й постійте в такій позі 1–2 хв. Потім уяйте, що в кулі з'явився невеликий отвір. Починайте повільно видихати й водночас розслабляти м'язи: кисті, плечі, шию, тулуб, стегна, стопи. Запам'ятайте відчууття в стані розслаблення. Виконуйте цю вправу, щоб досигнути оптимального психомоторного стану.

«Усівдомлене дихання». Великим пальцем правої руки притисніть праву ніздрю та, щоб через неї не надходило повітря. Повільно вдихніть і видихніть лівою ніздрю. Потім притисніть великим пальцем лівої руки ліву ніздрю і зробіть відкритих правою ніздрю. Так, чергуючи ніздрі, зробіть 15–20 дихальних циклів. Використовуйте цю вправу, щоб побутувати неспокійним, нав'язливим думкам.

ЕМОЦІЙНА СТАБІЛІЗАЦІЯ

- Вправи, що дають змогу зняти емоційне напруження й позбутися негативних емоцій, приміром вправа «Мішечок з криками», проговорення емоцій, техніки експрес-регуляції емоційного стану.
- Зниження напруження за допомогою гумору.
- Вправи, що дають змогу позбутися сильних емоцій за допомогою рухів.

«Дирігент». Пригадайте емоцію, якої хотіли б позбутися. Увімкніть швидку музичну, запіллющу оті й виконуйте інтенсивні й різкі рухи, тільки диригуєте. При цьому намагайтесь заспокоїтися від непотрібної емоції.

- Пропрацювання емоцій, що б'ють через край.

«Картина в рамці» (за Удо Байером). Візьміть аркуш формату А4, загніть край до середини, щоб утворилася «рамка» довільної ширини. У внутрішньому полі на малюйте коловорізними білінцями ті почуття, емоції, що б'ють через край. Колори олівців добирається за бажанням. У зовнішньому полі, тобто на рамці, зобразіть ті емоції, що дають почуття безпеки. Малювати можна в довільному порядку. Якщо «рамка» мала, це означає, що у вас мало ресурсів і, можливо, вам не вдастся втратити емоції, що б'ють через край. У такому разі вам треба шукати ресурси.

КОГНІТИВНА САМОРЕГУЛЯЦІЯ

- Дистанціювання, контейнерування емоцій.
- Візуалізація переживань.
- Абстрагування від думок на рутинні клопоти чи те, що приносить задоволення.
- Пошук стабільних речей — пори року, день і ніч.
- Створення позитивних якорів, а за потреби — «коробки спокою».
- Спостереження навколо себе.

Підсотовала Світлана Олексенка, старший викладач кафедри історичної та громадянської освіти Інституту післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка, практичний психолог-методист

професійне зростання

Просто «Ні»: ЯК КОРЕНТНО ВІДМОВЛЯТИ

Зрозумійте, варто погоджуватися на пропозицію чи ні

Перш ніж сказати «ні» або «так», треба зрозуміти, що вам пропонують, а це — непросто. Зазвичай співрозмовник багато говорить, докладно й емоційно пояснює, тож важко дістатися сути. Якщо у вас є зайвий час, бажання її особлива симпатія до співрозмовника, можете вислухати його. Можливо, вам вдастся зрозуміти, про що йдеся. Утім, ефективніше — коректно перервати тираду й запитати: «Шо Ви хочете конкретно від мене?», — або попросити: «Поясни одним реченням, будь ласка».

Якщо ви розумієте, що пропозиція вам не підходить, — одразу відмовтеся. Не варто ухильтися від відповіді й говорити фрази на кшталт: «Навіть не знаю», «Можливо, не цього разу», «Я як-небудь вам перетелефоную». Скажіть відверто: «Ні!», — так ви зекономите час співрозмовника й не даватимете йому марніх надій

Вчіться коректно відмовляти

Часто скурене слово «ні» сприймають як грубість. Тож якщо ви віршили відмовити, зробіть це коректно й прямо. Спершу скажіть по сути.

«Я нушу відмовитися від вашої пропозиції...».
«Я не вільзуємся за цю роботу...».
«Я віршив (-ла), що з квітня не працюватиму над цим проєктом...».

Відтак поясніть, чому відхиляєте пропозицію або прохання, але не виніпроводитеся.

«...бо це не в моїй компетенції».
«...бо це не входить в мої обов'язки. У мене багато обов'язків і я маю встигнути виконувати їх».
«...бо ця робота забирає багато сил і часу, але не оплачується».

Насамкінець обов'язково подякуйте й попрощаєтесь.

«Спасибі за цікаву пропозицію й довіру. До побачення!».
«Пробач, що не зміг (-огла) допомогти. Бувай!».
«Мені було присмінно працювати з вами. Дякую за цінний досвід і можливість пітити».

Не піддавайтесь на маніпуляції

Здавалося б, усе просто: пропозиція вас не цікавить, у вас багато роботи й браку часу — відмовтеся. Чому ж тоді ви все одно погоджуєтесь? Річ у тому, що ви потрапляєте на гачок маніпулятора.

Лестощі. Коли вас хвалять, ви хочете зробити що-небудь на знак відчечності, щоб виправдати чужі очікування.

«Нам порадили Вас як найліпшого фахівця!».

«Ти ж найдосягнініший серед усіх! Тобі це раз плюнути...».

«Ти той, хто краще за всіх робив цю роботу. Ти приклад відповідності й професіоналізму!».

Чужі очікування, гра на почуттях. Нерідко маніпулятор намагається змусити вас відчувати провину й небажання образити чи підвести його.

«Нікто крім Вас не зможе нам допомогти. Щоб зустрітися з Вами, ми прийшли з іншої області».

«Ти ж розумієш, що нікто більше не...».

«Ти самого починаєш на проекті, нікто крім тебе не розуміється на...».

Прямі або непрямі погрози, шантаж. Маніпулятор має на меті зумовити у нас страх і невпевненість. Якщо ви піддаєтесь на агресивну вимогу чи залежування, пам'ятайте, що це лише маніпуляція. І якщо ви одного разу «проковтили приманку», вам буде складно потім вийти з гри.

«Ми посваржимось директору/у відділ освіти й розповімо, якщо ви «корошій» фахівець».

«У нашому колективі не люблять особливих. Дивись, аби не відгукувався...».

«Ти ж розумієш, що у разі відмови, ти не отримаєш хороших рекомендацій».

Дотримуйтесь трьох простих правил

Будьте чесні й відкриті. Не ухиляйтесь від відповіді.

Будьте відчілків. Навіть якщо на вулиці до вас чілляється циніка чи людина нападітку, не грубійте. Просто скажіть тверде «ні». Пам'ятайте, ви завжди маєте право відмовитися від будь-яких, навіть «найспокусливіших», пропозицій.

Будьте собою. Бережіть себе!

Підготувала Юлія Остапенко, редактор-експерт журналу «Практичний психолог: Дитячий садок», за матеріалами Ірини Дібової, психолога, гештальт-терапевта

Види стресу

Базовий стрес —

реакція на зміни в щоденному середовищі. Якщо базовий стрес надто сильний, він може порушити психологічне благополуччя людини

Сукупний стрес —

реакція, що виникає внаслідок накопичення базового стресу, коли його вже не можна фізично й психологічно скоригувати. Сукупний стрес проявляється тоді, коли людина тривалий час перебуває у стресовому стані під час надзвичайних ситуацій або в небезпечному середовищі. Надзвичайна ситуація — ситуація, у якій життє, фізичному та психічному здоров'ю людини загрожує небезпека через збройний конфлікт, стихійне лихо або руйнацію соціально-політичного порядку

Вигорання —

стан емоційного й фізичного виснаження, зумовлений надмірним і тривалим напруженням. Людина, яка «вигоріла», почутається пригніченою й не може реагувати на нові життєві виклики. Здебільшого вигорання пов'язане з роботою

Травмівний стрес —

реакція, що виникає у відповідь на травмівний подій, як-от стихійне лихо, нещасний випадок чи насиданство. Травмівний стрес може виникнути одразу після травмівного подію чи через декілька днів після неї та тривати дні, місяці або навіть роки. Виділяють два типи травмівного стресу: стрес через критичний випадок і стрес через вторинну травматизацію

Вторинна психотравма

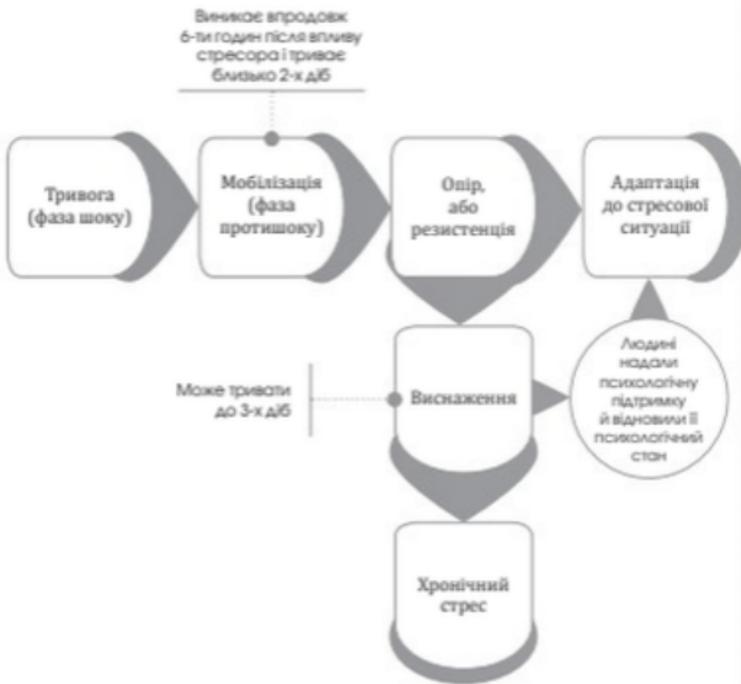
(за Дженні Уайнхолд)

психотравма, що може розвинутися після тривалого спілкування з травмованими людьми. Вторинна психотравма ще називається «втому від спілкування». У роботі практичного психолога найпоширеніші професійне або емоційне вигорання, сукупний стрес і вторинна психотравма

Підготувала Світлана Олексенко, старший викладач кафедри історичної та громадянської освіти Інституту післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка, практичний психолог-методист

Як людина адаптується до стресу

Примітка: Коли ситуація нова, недоступна для людини, можна сказати стрес — захисна реакція організму, що дає змогу адаптуватися до нових умов. Якщо людина кілька разів перебуває в такій самій або схожій ситуації, організм застосує матрицьовані рапіде адаптивні механізми, усі фази адаптації пропадуть завідно. Отже, не кожна нестандартна ситуація порушує психологічне благополуччя. А ті ситуації, що порушують його, не завжди зумовлюють депресію чи психотропами.

Підготувала Світлана Олексенко, старший викладач кафедри історичної та громадянської освіти Інституту післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка, практичний психолог-методист